

Μάξιμος Πλανούδης, μοναχὸς ἐν τινι Μοναστηρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ γέροντος, παρ' οὗ ἀπεστάλη ἐν ἔτει 1327 πρεσβευτὴς πρὸς τοὺς Βενετοὺς μετὰ τοῦ Ὁρφανοτρόφου Λέοντος. Ἀμφότεροι δὲ ἀφικόμενοι εἰς Βενετίαν ἐκινδύνευσαν νὰ φονευθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐπαναστάντος ὄχλου. Ὁ Πλανούδης ἦν περὶ τὰ γραμματικὰ ἔξοχος, ἅμα δὲ καὶ ποιητὴς καὶ περὶ τὴν θεολογίαν ἐπιστήμων, τῆς δ' ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φωνῆς ἐγκρατέστατος. „Οὐ γὰρ ἂν ἐγὼ σου καταγοίην τούναντίον (λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ πρῶγιν Νικαίας, μετὰ ταῦτα δὲ Καρδινάλιος Βησσαρίων) οὕτω πᾶσαν ἐξησκημένον παιδείαν, οὕτω δὲ διαβεβηκότος ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ θεωρίᾳ, καὶ διὰ πάντων μὲν μαθημάτων ὁδεύσαντος, εὐδοκιμήσαντος δ' ἐν ἅπασιν· πρὸς δὲ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Λατίνων γλῶτταν εἰς ἄχρον ἐξησκημένον“. Ἐν τοῖς τῷ Πλανούδῃ πεπονημένοις θεολογικοῖς συγγράμμασιν ὑπάρχουσι καὶ 1) Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ ἐξέδωκεν ὁ λατινόφωνος Κερκυραῖος Πέτρος Ἀρκούδιος ἐν Ῥώμῃ 1630 μετὰ πονημάτων ἐτέρων συγγραφέων ἐπιγραφόμενα *Opuscula aurea Theologica* κτλ. 2) Ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης ἐν κώδικι θεολογικῷ 260 ὑπάρχει πόνημα ἐπιγραφόμενον „Λόγος περὶ πίστεως ἐκτεθειὸς παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν Μοναχοῖς Κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδῃ“. Ἔστι δέ, ὡς φησὶν ὁ Λαμβέκιος, βιβλίον κατὰ Λατίνων, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ Πατρός, ἐν εἴκοσι κεφαλαίοις διηρημένον (α).

Ματθαῖος Βλάσταρις, ἱερομόναχος, Θεσσαλονικεὺς, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ τὰ θεῖα σοφός· ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ ἐν μοναχοῖς θαυμαστοῦ Ἰσαάκ, ἤγμαζε δὲ περὶ τὸ ἔτος 1335.

(α) Oudini Comment. de scriptor ecclesias. Tom. 3. p. 760.